
 <https://doi.org/10.31651/2524-2660-2024-4-54-61>

 <https://orcid.org/0009-0007-7703-4996>

ГОНЧАР Сергій

аспірант гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і природокористування України
e-mail: grifonowez@gmail.com

УДК 378.018.8.011.3-051:796]:001.895(045)

СТРУКТУРНА МОДЕЛЬ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ТРЕНЕРІВ-ВИКЛАДАЧІВ З ВИКОРИСТАННЯМ ІННОВАЦІЙНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ В ГАЛУЗІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ

Проаналізовано процес професійної підготовки тренерів-викладачів у галузі фізичної культури і спорту з акцентом на застосування інноваційних освітніх технологій.

Розроблено структурну модель, яка інтегрує теоретичні знання з практичними навичками, спрямованими на підвищення професійної компетентності тренерів у сучасних умовах освітнього процесу. Модель побудовано на основі системного підходу та включає чотири основні

блоки: цільовий, методологічний, змістово-технологічний та результативний.

Виокремлено інноваційні технології, такі як спортивні симуляції, відеоаналіз тренувальних процесів та використання цифрових інструментів для моніторингу й аналізу спортивних показників.

Встановлено методологічне підґрунтя для підготовки висококваліфікованих тренерів, здатних до безперервного професійного розвит-

ку та застосування інноваційних технологій у своїй діяльності.

Запропонована структурна модель покликана сприяти розвитку адаптивності тренерів до сучасних викликів у спортивній освіті та забезпечити ефективну організацію тренувального процесу.

Ключові слова: професійна підготовка; тренери-викладачі; інноваційні освітні технології; фізична культура і спорт; структурна модель; системний підхід; компетентність; цифрові інструменти; спортивні симуляції; відеоаналіз.

Актуальність статті полягає в необхідності вдосконалення професійної підготовки тренерів-викладачів у галузі фізичної культури і спорту з урахуванням сучасних викликів цифровізації та глобалізації. Використання інноваційних освітніх технологій стає ключовим фактором у підвищенні професійної компетентності тренерів, що забезпечує ефективну організацію тренувального процесу та адаптацію до нових вимог освітнього середовища.

Мета: визначити та обґрунтувати ефективні підходи до професійної підготовки тренерів-викладачів у галузі фізичної культури і спорту із застосуванням інноваційних освітніх технологій, а також розробити структурну модель, яка сприятиме підвищенню їхньої професійної компетентності та адаптації до сучасних умов освітнього процесу.

Методи: вивчення наукових джерел, законодавчих, нормативно-правових документів, емпіричних даних – для з'ясування сучасних підходів до професійної підготовки тренерів-викладачів у галузі фізичної культури і спорту, а також інтеграції інноваційних освітніх технологій у тренувальний процес; теоретичний аналіз і синтез наукових підходів – для визначення основних компонентів структурної моделі професійної підготовки тренерів-викладачів; порівняльний аналіз – для дослідження міжнародних практик та виявлення найбільш ефективних методик підготовки тренерів; моделювання – для розробки структури підготовки тренерів із використанням інноваційних технологій; узагальнення – для формування висновків щодо ефективності запропонованої моделі підготовки.

Результати: визначено та обґрунтовано основні компоненти структурної моделі професійної підготовки тренерів-викладачів у галузі фізичної культури і спорту із застосуванням інноваційних освітніх технологій. Модель включає цільовий, методологічний, змістово-технологічний та результативний блоки, які забезпечують системний підхід до підготовки тренерів.

Розроблена модель дає змогу інтегрувати сучасні цифрові інструменти та освітні технології, такі як спортивні симуляції та відеоаналіз тренувальних процесів, що сприяє підвищенню професійної компетентності тренерів та їхньої здатності адаптуватися до викликів сучасного освітнього середовища.

Висновки: розроблена структурна модель професійної підготовки тренерів-викладачів із застосуванням інноваційних освітніх технологій забезпечує підвищення їхньої професійної компетентності та ефективну адаптацію до сучасних викликів у галузі фізичної культури і спорту. Модель є гнучкою та дає змогу інтегрувати новітні технології, що сприяє оптимізації тренувального процесу та розвитку професійної майстерності тренерів.

Вступ. Зміни, що відбуваються у сучасному суспільстві, зокрема глобалізація, цифровізація та стрімкий розвиток інформаційних технологій, суттєво впливають на всі сфери людської діяльності, включно з фізичною культурою та спортом. Одним із ключових аспектів цих змін є трансформація підходів до професійної підготовки кадрів у галузі спорту, зокрема тренерів-викладачів. Підвищення вимог до якості освітнього процесу та впровадження інноваційних технологій потребує від тренерів не лише базових знань і навичок, а й постійного вдосконалення професійної компетентності в умовах швидкоплинних змін. У цьому контексті виникає потреба в розробці ефективних методологічних підходів до підготовки та перепідготовки тренерів-викладачів, які працюють в умовах сучасного освітнього середовища.

Цифровізація значно змінила освітній ландшафт, інтегруючи нові технології у процес підготовки фахівців. Зокрема, застосування таких інноваційних технологій, як спортивні симуляції, відеоаналіз тренувальних процесів та цифрові інструменти для моніторингу й аналізу спортивних показників, стало обов'язковим компонентом сучасної тренерської практики. Ці інструменти не лише допомагають тренерам краще розуміти фізичні можливості та прогрес своїх вихованців, але й дають можливість здійснювати ефективний контроль за тренувальним процесом у режимі реального часу. Такий підхід дає змогу оптимізувати навантаження, адаптувати тренувальні програми до індивідуальних потреб спортсменів та забезпечити максимальну ефективність тренувального процесу.

Окрім цього, глобалізаційні процеси змушують тренерів працювати в умовах посиленої конкуренції, що також вимагає від них знання сучасних міжнародних тен-

денцій у галузі спортивної педагогіки. Важливим фактором є й використання цифрових технологій для дистанційного навчання та тренувань, що відкриває нові можливості співпраці на міжнародному рівні та забезпечує доступ до передових методик і знань. Однак для ефективного використання цих технологій тренери мають бути підготовлені до їх застосування, що вимагає постійного підвищення кваліфікації та вдосконалення професійної компетентності.

Варто зазначити, що сучасна професійна підготовка тренерів-викладачів має враховувати не лише технічні аспекти використання цифрових інструментів, але й педагогічні та психологічні складові. Тренери, які працюють з молодими спортсменами, повинні не лише передавати їм знання та навички, але й допомагати їм розвивати самодисципліну, мотивацію та відповідальність. У зв'язку з цим сучасна модель підготовки тренерів має включати компоненти, які забезпечують розвиток професійних компетенцій через інтеграцію теоретичних знань та практичних навичок, із застосуванням інноваційних освітніх технологій.

Відтак розвиток структурної моделі підготовки тренерів-викладачів, котра відповідає сучасним вимогам і викликам, стає надзвичайно актуальним завданням. Необхідно не лише розробити методологічні підходи, які забезпечать ефективну підготовку фахівців у галузі фізичної культури і спорту, але й створити умови для їхнього безперервного професійного розвитку, що передбачає регулярне оновлення знань, навичок та використання новітніх технологій в освітньому процесі.

Джерела. Професійний розвиток тренерів-викладачів наразі неможливий без інтеграції інноваційних інструментів та методик у їхню повсякденну діяльність, що дає змогу відповідати вимогам сучасної освіти та спорту. Закон України «Про вищу освіту» (Про вищу освіту, 2014) визначає основні положення щодо професійної підготовки та підвищення кваліфікації в освітній сфері. Також Закон України «Про освіту» (Про освіту, 2017) підкреслює важливість модернізації освітніх програм та технологій.

У Національній доктрині розвитку освіти України у XXI столітті зазначено, що основним завданням є створення умов для забезпечення якості освітнього процесу та сприяння розвитку професійної компетентності фахівців (Національна доктрина розвитку освіти, 2002) чому сприяє впровадження сучасних інноваційних освітніх технологій для підвищення ефективності

навчального процесу. Окрім цього, Закон України «Про фізичну культуру і спорт» (Про фізичну культуру і спорт, 1993) зосереджується на важливості підвищення кваліфікації тренерів у спортивній сфері для адаптації до сучасних стандартів.

Використання інноваційних освітніх технологій у підготовці тренерів-викладачів має на меті не лише вдосконалення знань і навичок, але й забезпечення їхньої конкурентоспроможності у мінливих умовах освітнього процесу та спортивної практики. Це стосується, зокрема, застосування таких технологій, як: спортивні симуляції, цифрові платформи для управління тренувальними процесами, відеоаналіз тренувань та використання програмного забезпечення для моніторингу й аналізу результатів спортсменів. У таких умовах тренери-викладачі мають бути не лише фахівцями у своїй галузі, але й здатними інтегрувати новітні технології в освітню та тренувальну діяльність. Національна стратегія з оздоровчої рухової активності в Україні до 2025 року «Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація» підкреслює значення рухової активності як невід'ємної складової сучасного освітнього процесу та здорового способу життя (Національна стратегія з оздоровчої рухової активності, 2016). Крім того, у Постанові Кабінету Міністрів «Про затвердження Державної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 року» наголошувалось на необхідності оновлення методів та підходів у фізичному вихованні, що забезпечує розвиток фізичної культури і спорту в освітніх закладах (Державна цільова соціальна програма, 2017).

Мета статті: розробка структурної моделі професійної підготовки тренерів-викладачів із використанням інноваційних освітніх технологій у галузі фізичної культури і спорту, спрямованої на підвищення їхньої професійної компетентності та адаптації до сучасних освітніх викликів.

Методи: для розкриття проблематики дослідження було застосовано кілька методів, які забезпечують комплексний підхід до аналізу та вирішення поставлених завдань: *теоретичний аналіз наукової літератури* – для дослідження джерел, які висвітлюють питання професійної підготовки тренерів-викладачів, інноваційних освітніх технологій та впровадження цифрових інструментів у освітній процес. Це дало змогу систематизувати існуючі знання та визначити основні тенденції розвитку в цій сфері; *системний підхід* – для побудови структурної моделі професійної підготовки тренерів-викладачів. Даний підхід дав змогу розглянути процес підготовки як цілісну

систему, що складається із взаємозалежних елементів, таких як цільовий, методологічний, змістово-технологічний та результативний блоки; *моделювання* – використано для розробки структурної моделі професійної підготовки тренерів-викладачів із застосуванням інноваційних освітніх технологій. Моделювання дало змогу візуалізувати взаємозв'язки між компонентами підготовки та адаптувати модель до сучасних умов освітнього процесу; *порівняльний метод* – для аналізу наявних підходів до професійної підготовки тренерів у різних освітніх системах, що дозволило виявити переваги і недоліки кожного підходу, а також сформулювати рекомендації для оптимізації моделі підготовки; *емпіричні методи (спостереження та анкетування)* – для збору інформації про реальний рівень засвоєння інноваційних освітніх технологій тренерами-викладачами. Це уможливило оцінити ефективність існуючих програм підготовки та виявити ключові потреби тренерів у підвищенні кваліфікації.

Застосування зазначених методів дало змогу всебічно проаналізувати проблематику дослідження та запропонувати науково обґрунтовану структурну модель, яка забезпечує ефективну підготовку тренерів-викладачів до використання інноваційних технологій у своїй професійній діяльності.

Результати й обговорення. У даному контексті важливим аспектом є забезпечення професійного розвитку тренерів-викладачів через упровадження інноваційних освітніх технологій, що сприяють підвищенню якості освітнього процесу. Особливої уваги набуває створення програм підвищення кваліфікації, що дозволять тренерам не лише оновлювати свої професійні знання, але й ефективно використовувати сучасні технологічні інструменти в роботі зі студентами та спортсменами.

Однак, попри прогрес у розвитку освітніх програм, існують значні суперечності. Однією з основних проблем є розрив між потребою суспільства у фахівцях, які володіють інноваційними технологіями, і наявними можливостями тренерів-викладачів адаптуватися до нових умов. Хоча нормативні акти визнають необхідність упровадження інноваційних технологій у процес професійної підготовки (Про вищу освіту, 2014), на практиці спостерігається недостатність підтримки в розробці програм підвищення кваліфікації, які відповідали б сучасним вимогам. Окрім цього, залишається невирішеною проблема інституційної підтримки в розвитку тренерів-викладачів для забезпечення постійного професійного вдосконалення.

Аналіз наукової літератури свідчить про значний інтерес до розвитку освітніх технологій у системі професійної підготовки, проте питання їхньої інтеграції у діяльність тренерів-викладачів, які вже працюють у професійній сфері, досі потребує подальшого дослідження. Розробка структурних моделей, що підтримують використання інноваційних технологій, може значно підвищити ефективність освітнього процесу і сприяти розвитку тренерів-викладачів як сучасних фахівців у галузі фізичної культури і спорту.

На сучасному етапі розвитку освітньої системи в Україні та світі підготовка фахівців, зокрема тренерів-викладачів, вимагає впровадження інноваційних підходів і технологій, які б відповідали вимогам глобалізованого суспільства та сучасним стандартам освіти. Розвиток професійної компетентності тренерів є не лише питанням їхньої академічної успішності, але й основою для забезпечення ефективної підготовки майбутніх спортсменів, зокрема в умовах, коли інновації стають невід'ємною складовою освітнього процесу.

У цьому контексті значну роль відіграє розробка структурних моделей професійної підготовки (Лодатко, 2022), які дозволяють впорядкувати і систематизувати етапи навчання тренерів, акцентуючи увагу на інтеграції теоретичних знань і практичних навичок. Упровадження таких моделей сприяє формуванню стійкої основи для подальшого професійного розвитку та інноваційного мислення, постійного застосування сучасних технологій у тренувальному процесі.

Запропонована модель підготовки тренерів-викладачів у галузі фізичної культури і спорту орієнтована на системний підхід, який забезпечує всебічне охоплення різних аспектів підготовки, включаючи мотиваційний, методологічний, змістовий та результативний блоки. Такий підхід сприяє не лише розвитку професійних знань і навичок, а й формуванню здатності до адаптації у швидкозмінних умовах сучасного спортивного середовища.

Нижче пропонований рисунок демонструє розроблену структурну модель, яка узагальнює основні компоненти підготовки тренерів-викладачів, зокрема методологічні підходи, зміст навчання, організаційно-педагогічні умови та критерії оцінки результатів навчання. Ця модель також акцентує увагу на використанні інноваційних технологій у тренувальному процесі, що є важливим аспектом у підготовці висококваліфікованих фахівців.

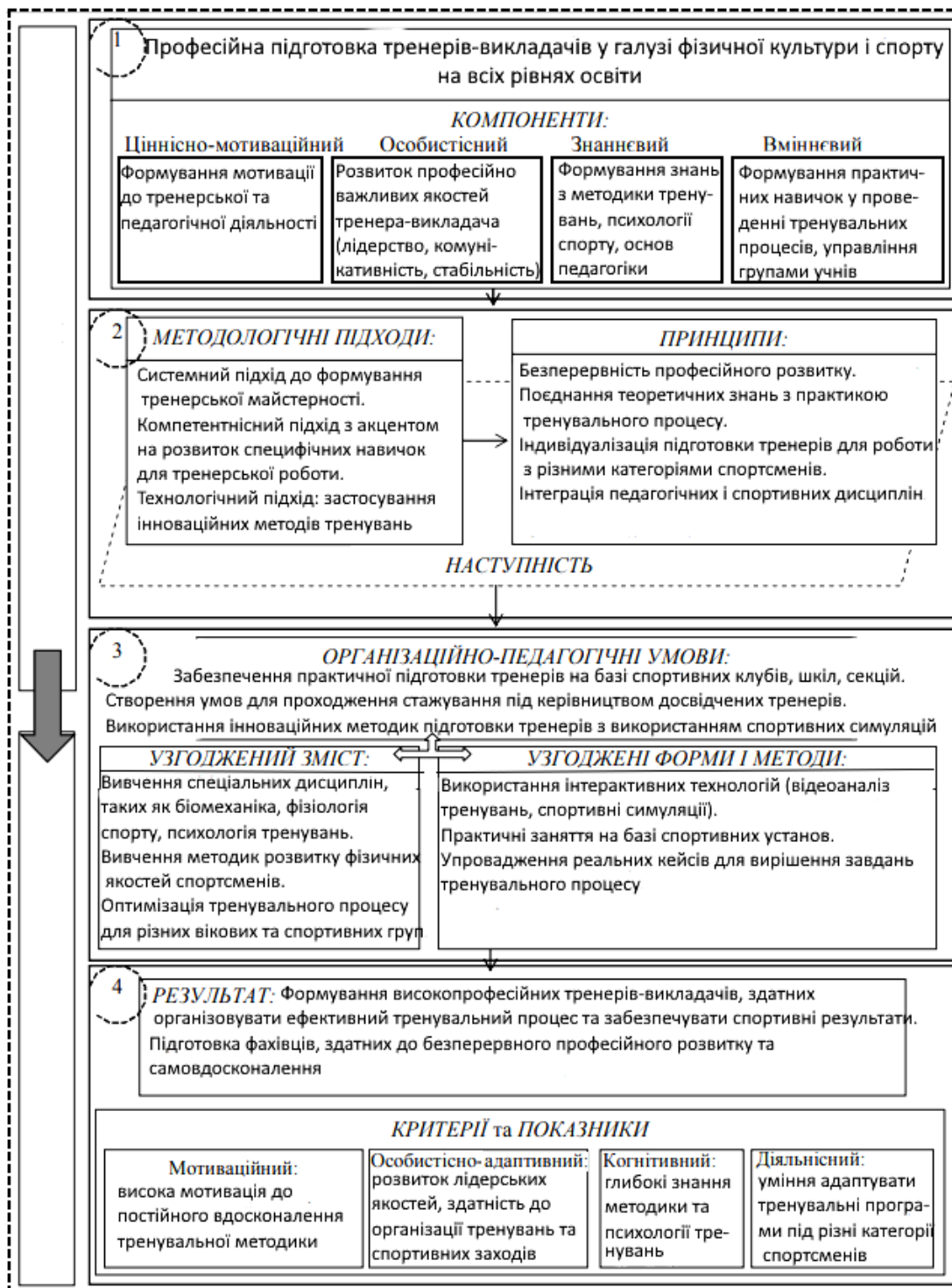

Рис.1. Структурна модель підготовки тренерів-викладачів у галузі фізичної культури і спорту

Перш ніж перейти до аналізу графічної моделі, важливо зрозуміти, що кожен етап підготовки тренерів-викладачів має бути чітко структурований та логічно впорядкований. Візуалізація складних процесів, таких як професійна підготовка, сприяє кращому сприйняттю й розумінню всієї системи. Це дає змогу відстежувати взаємозв'язки між етапами та спрощує інтеграцію нових елементів у вже існуючу мо-

дель. Далі подано ключові аспекти у структурі моделі:

1. Послідовність і структурованість. Дві окремі області у формі прямокутників чітко розмежовують різні етапи процесу підготовки. Це уможливлює краще зрозуміти логіку переходу між ними та відстежувати, як кожен етап впливає на наступний. А також зручніше для сприйняття й аналізу інформації.

2. Зрозуміла візуалізація. Окремі області-зображення дають змогу чітко виокремити елементи на різних рівнях процесу. Наприклад, у першому з них можуть бути представлені методологічні підходи та принципи, а в другому – конкретні організаційно-педагогічні умови та узгоджені форми й методи.

3. Гнучкість для доповнень. Структура з двома такими графічними зображеннями передбачає в майбутньому можливість додавати нові блоки чи змінювати їх вміст без необхідності переглядати всю модель. Це спрощує адаптацію моделі для різних цілей.

4. Візуальна ієрархія. Окремі блоки створюють певну ієрархію інформації, що важливо для розуміння основних етапів підготовки. Такий підхід сприяє кращому усвідомленню наступності етапів і їхньому впливу на кінцевий результат.

Таким чином, розділення областей-зображень зберігає чіткість і логічну послідовність моделі, що є важливим для візуалізації складних процесів, таких як підготовка тренерів-викладачів.

Об'єктом моделювання у нашому дослідженні є процес професійної підготовки тренерів-викладачів у галузі фізичної культури і спорту з акцентом на застосування інноваційних освітніх технологій (рис. 1). Структурна модель професійної підготовки тренерів-викладачів, які вже завершили навчання у вищих навчальних закладах, включає складники, що забезпечують ефективне виконання їхніх професійних обов'язків, підвищення рівня професійної компетентності та готовності до подальшого розвитку в своїй діяльності. Ця компетентність підтримується завдяки реалізації головних функцій професійної діяльності – освітньої, виховної та розвивальної.

Розроблена авторська структурна модель, відповідно до положень системного підходу, складається із чотирьох блоків, а саме: 1) цільового, 2) методологічного, 3) змістово-технологічного та 4) результативного.

Цільовий блок включає мету і завдання професійної підготовки майбутніх тренерів-викладачів. Крім вже окресленої головної мети, у завданнях конкретизується, що в умовах ступеневої освіти (наприклад, «коледж-університет») ця мета розширюється і набуває нового змісту, а саме: формування готовності здобувачів освіти до професійної діяльності як передумови їхньої професійної компетентності на кожному етапі навчання, а також здатності до

продовження професійної освіти та саморозвитку.

Методологічний блок презентує основні наукові підходи, що є визначальними для підготовки тренерів-викладачів. Підходи, на яких базується професійна підготовка, включають: системний, синергетичний, антропологічний, діяльнісний, компетентнісний, технологічний та особистісно орієнтований.

Так, для аналізу взаємозв'язків у системі ступеневої освіти ключовим є системний підхід. Його зміст охоплює субординацію цілей, зв'язків між елементами і відносин у межах системи. У процесі педагогічної підготовки необхідно дотримуватися принципів цілісності, структурності, ієрархічності та зв'язку між вихідними передумовами і кінцевими результатами. Вищий педагогічний процес має певну ієрархічну структуру, яка поєднує такі елементи, як: педагогічні умови, викладач, студент, форми і методи їхньої взаємодії, що визначаються цілями і змістом освіти.

Змістово-технологічний блок містить конкретні дисципліни та освітні технології, які забезпечують реалізацію цілей підготовки тренерів-викладачів. Цей блок включає навчальні програми, спрямовані на формування знань з методики тренувального процесу, спортивної педагогіки та психології, а також використання інноваційних технологій в освітньому процесі. Важливим компонентом є інтеграція теоретичних знань з практичними навичками через впровадження сучасних інтерактивних методик, таких як використання спортивних симуляцій, аналізу відеозаписів тренувальних процесів та інших технологічних засобів навчання.

У цьому блоці акцент робиться на *інноваційні освітні технології*, які включають цифрові інструменти для моніторингу та аналізу спортивних показників, програмне забезпечення для індивідуалізації тренувальних програм, а також методи дистанційного навчання та тренування. Такі інновації допомагають тренерам-викладачам не лише підвищити ефективність освітнього процесу, а й адаптувати тренувальні методики до потреб сучасних спортсменів.

Результативний блок моделі включає очікувані результати професійної підготовки, а саме: формування готовності тренерів-викладачів до ефективної професійної діяльності в умовах використання інноваційних освітніх технологій. Кінцевий результат підготовки полягає у забезпеченні тренерів як теоретичними знаннями, так і

практичними навичками застосування сучасних технологій у своїй професійній діяльності. Основними показниками ефективності є рівень засвоєння інноваційних методик, здатність тренерів адаптуватися до швидкозмінних умов тренувального процесу та їх компетентність у використанні цифрових інструментів для управління спортивними процесами.

Таким чином, розроблена структурна модель дає змогу підготувати тренерів-викладачів, здатних не лише використовувати традиційні методи навчання, але й активно застосовувати інноваційні освітні технології, що є важливим завданням у сучасних умовах розвитку системи освіти.

Дискусія. Зважаючи на сучасні тенденції розвитку освітніх технологій та виклики, що постають перед професійною підготовкою тренерів-викладачів у дитячих спортивних навчальних закладах, доцільно звернути увагу на кілька важливих аспектів, які можуть бути предметом подальшої дискусії. Ці блоки пропонуються як основа для обговорення з метою вдосконалення професійної підготовки тренерів-викладачів та підвищення ефективності використання цифрових технологій в освітньому процесі.

1. Інтеграція цифрових технологій у навчальний процес. Дискусійне питання: наскільки ефективно сучасні цифрові інструменти, такі як Microsoft TEAMS, сприяють підготовці тренерів-викладачів та підвищенню ефективності освітнього процесу?

У цьому блоці доцільно обговорити вплив конкретних цифрових платформ на підвищення якості навчання, організацію тренувань і забезпечення ефективної комунікації між тренерами, учнями спортивних секцій та їхніми батьками. Роль цифрових технологій у підтримці дистанційного навчання і їх вплив на структуру навчального процесу заслуговують на окрему увагу.

2. Оцінка рівня засвоєння інноваційних технологій тренерами-викладачами. Дискусійне питання: які критерії найкраще відображають ефективність засвоєння інноваційних технологій тренерами-викладачами?

Цей блок зосереджений на обговоренні критеріїв та методів оцінки готовності тренерів до використання інноваційних технологій у своїй професійній діяльності. Дискусія може охоплювати кількісні та якісні показники, а також методики оцін-

ки рівня володіння цифровими інструментами.

3. Інноваційні методи моніторингу тренувального процесу. Дискусійне питання: які технологічні інструменти найбільш ефективні для моніторингу та аналізу спортивних показників у тренувальному процесі?

Тут можна розглянути сучасні технології, що використовуються для моніторингу та аналізу фізичних показників спортсменів у реальному часі. Дискусія може торкатися інтеграції програмного забезпечення для розробки індивідуальних тренувальних планів на основі зібраних даних, а також важливості цифрових технологій у тренувальному процесі.

4. Кібербезпека в освітньому процесі. Дискусійне питання: які заходи кібербезпеки є найбільш ефективними для захисту даних щодо тренерів та учнів у процесі використання цифрових платформ?

Блок присвячений обговоренню важливості кібербезпеки під час використання цифрових технологій у навчальних закладах. Зокрема, можна обговорити впровадження штучного інтелекту для захисту від кібератак, шифрування даних та управління доступом до інформації у спортивних секціях.

5. Адаптація та гнучкість структурної моделі підготовки тренерів-викладачів. Дискусійне питання: як розроблена структурна модель підготовки тренерів-викладачів може бути адаптована до нових викликів та інновацій у сфері освіти?

У цьому блоці доречно обговорити можливості адаптації існуючої моделі підготовки тренерів до нових викликів, які виникають в умовах швидкого розвитку технологій. Важливими є питання гнучкості моделі та її здатності інтегрувати нові цифрові інструменти, інноваційні методики та підходи до професійної підготовки.

Такі дискусійні блоки створюють базу для подальшого обговорення та досліджень, спрямованих на вдосконалення моделі підготовки тренерів-викладачів у спортивних навчальних закладах із застосуванням інноваційних освітніх технологій та забезпеченням кібербезпеки.

Список бібліографічних посилань

Державна цільова соціальна програма, 2017 – Державна цільова соціальна програма розвитку фізичної культури і спорту на період до 2020 року: Затвердж. постановою Кабінету Міністрів України від 1 березня 2017 р. № 115. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/115-2017-%D0%BF#Text>.

- Лодатко, 2022 – Лодатко, Є.О. (2022). Педагогічне моделювання: монографія. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 206 с.
- Національна доктрина розвитку освіти, 2002 – Національна доктрина розвитку освіти: Затвердж. Указом Президента України від 17 квітня 2002 року N 347/2002. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/347/2002#Text>.
- Національна стратегія з оздоровчої рухової активності, 2016 – Національна стратегія з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року "Рухова активність - здоровий спосіб життя – здорова нація": Схвалено Указом Президента України від 9 лютого 2016 року № 42/2016. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/42/2016#Text>.
- Про вищу освіту, 2014 – Про вищу освіту (2014): Закон України від 1 липня 2014 р. № 1556-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
- Про освіту, 2017 – Про освіту (2017): Закон України від 5 вересня 2017 року № 2145-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>.
- Про фізичну культуру і спорт, 1993 – Про фізичну культуру і спорт (1993): Верховна Рада України. Закон України від 24 грудня 1993 року № 3808-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3808-12#Text>.
- References**
- State Targeted Social Program for the Development of Physical Culture and Sports for the Period Until 2020: Approved by Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated March 1, 2017 No. 115. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/115-2017-%D0%BF#Text> [in Ukr].
- Lodatko, 2022 – Lodatko, Ye. (2022). Pedagogical modeling: monograph. Ternopil: Educational book – Bohdan, 206 p. [in Ukr].
- National Doctrine of Educational Development: Approved by Decree of the President of Ukraine dated April 17, 2002 No. 347/2002. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/347/2002#Text> [in Ukr].
- National Strategy for Health-Promoting Physical Activity in Ukraine for the Period Until 2025 "Physical Activity – Healthy Lifestyle - Healthy Nation": Approved by Decree of the President of Ukraine No. 42/2016 of February 9, 2016. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/42/2016#Text> [in Ukr].
- On Higher Education (2014): Law of Ukraine of July 1, 2014 No. 1556-VII. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18> [in Ukr].
- On Education (2017): Law of Ukraine of September 5, 2017 No. 2145-VIII. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19> [in Ukr].
- On Physical Culture and Sports (1993): Verkhovna Rada of Ukraine. Law of Ukraine of December 24, 1993 No. 3808-XII. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3808-12#Text> [in Ukr].

HONCHAR Serhii

Ph.D student of the Faculty of Humanities and Pedagogy
National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine

STRUCTURAL MODEL OF PROFESSIONAL TRAINING OF COACH-INSTRUCTORS USING INNOVATIVE EDUCATIONAL TECHNOLOGIES IN THE FIELD OF PHYSICAL CULTURE AND SPORTS

Summary. *Problem.* Modern requirements for the training of coaches-teachers in the field of physical culture and sports necessitate the continuous adaptation of their knowledge and skills to innovative educational technologies. However, in practice, there is a significant lack of both methodological and institutional support for developing such advanced training programs that align with contemporary educational standards. The issue of integrating innovative approaches into the training of coaches to ensure an effective educational process and the development of professional competence remains pressing.

Purpose. The aim of this article is to develop and substantiate a structural model for the professional training of coaches-teachers utilizing innovative educational technologies, which will enable the effective integration of theoretical knowledge with practical skills in their professional activities.

Research Methods. The study employed methods of scientific literature analysis, information synthesis, and comparative analysis of domestic and international experiences in the implementation of innovative educational technologies in the professional training of coaches. Additionally, surveys and statistical analysis were conducted to determine the effectiveness of advanced training programs.

Main Research Results. A structural model of professional training for coaches-teachers has been developed, based on a systems approach and comprising four key blocks: goal-oriented, methodological, content-technological, and outcome-based. Innovative educational technologies, such as sports simulations, video analysis

of training processes, and the use of digital tools for monitoring and analyzing sports metrics, proved effective in developing the professional skills of coaches. Statistical data confirm an increase in the competence level of coaches after completing programs that incorporate these innovative methods.

Scientific Novelty of the Research Results. The proposed model for the professional training of coaches-teachers integrates innovative educational technologies into the educational process, ensuring improved quality of professional training and flexible adaptation to the requirements of modern sports education. The scientific novelty lies in the systematization of methods and technologies aimed at developing adaptability, critical thinking, and communication skills in coaches.

Conclusion and Specific Recommendations of the Author. The proposed model for training coaches-teachers ensures effective integration of innovative technologies into the learning process, promoting the development of their professional competence. The author recommends further exploration of specific technologies that impact the development of coaching skills, as well as the creation of support programs for the effective implementation of innovative methods in the training of coaches-teachers.

Keywords: professional training; teacher trainers; innovative educational technologies; physical education and sports; structural model; systems approach; competence; digital tools; sports simulations; video analysis.

Одержано редакцію 02.11.2024
Прийнято до публікації 25.11.2024